

Partnerskabsmodellen

- Undersøgt i kurset Klimatilpasning og Planlægning

Lulu Jacobsen

Skovskolen
Københavns Universitet

Resumé *The current trend* in university policy seems to be positioning the university as an environment for learning distinct from its traditional role of knowledge transmission.

This assignment poses the question: How can the partnership-model - that can be connected to this trend - be described and used in the specific course 'Climate Change Adaption and Planning' – and which advantages and challenges does it imply?

To answer this question I have adjusted my course to a more learning-centered action plan and included more student activities. I have also sharpened my own attitude towards the students and spent time explaining my teaching intentions, having a lot of dialogue about their and mine expectations and facilitating their learning in a process stream approach.

The conclusion is that the partnership-model has worked very well in this course, the students were very satisfied with the course and expressed to have gained many of the intended competencies. They performed very well at the summative assessment, which is not a goal in its self, but still an indication. I have become more aware of how to create a holistic approach towards the course alignment by using activities that support each other and the partnership-idea. I have also experienced how a learning-centered action plan is able to lead to educational output. This experiment has given me a greater awareness of how to create an atmosphere, that makes the students see university as providing a partnership to develop a culture of curious deep learners rather than a 'school with teachers' who are supposed to guide, direct and evaluate them.

Baggrund

Da jeg blev landskabsarkitekt fra KU (det daværende KVL) midt i halvfemserne, brugte jeg de næste 20 år som rådgiver og projektleder i firmaer og organisationer.

I september 2014 stod jeg for første gang som underviser over for et hold ingeniørstuderende på Skovskolen i Nødebo. Jeg havde fået til opgave at formidle den viden, jeg gennem de senere år havde oparbejdet om klimatilpasning. Klimatilpasning er en relativt ny disciplin, der handler om hvordan vi skal tilpasse vores byer og landskaber til det ændrede klima, således at vi minimerer skaderne ved fx oversvømmelse. De studerende på kurset skulle jeg også 'lige' sikre, at de forstod plangrundlaget, den offentlige forvaltningsstruktur og lovgivningen, der ligger til grund for at vi kan udarbejde projekterne i virkeligheden. Det var en stor muldfuld og selvom jeg kendte mit stof, anede jeg ikke 'hvordan jeg skulle gøre det til de studerendes'.

På det tidspunkt havde jeg stort set ikke sat mine ben på en videregående uddannelsesinstitution siden jeg selv blev færdig med et speciale om klassiske japanske haver, som jeg havde skrevet på en smart maskine, som jeg havde lånt af en på kollegiet – nemlig en computer. De andre opgaver undervejs i studiet var enten tegnet eller skrevet i hånden - eller hvis det skulle være meget fint; på skrivemaskine.

Nu stod jeg her igen, som i en tidsboble, i et undervisningslokale efter 20 år. Jeg havde ingen anelse om, hvad der var sket i mellemtiden. Jeg så ud på en flok unge mennesker, som alle sad med en bærbar computer foran sig. Jeg vidste ikke, hvad de tænkte eller hvordan de arbejdede – og allermindst; hvordan jeg skulle bære mig ad med at give dem, den viden, der var listet op i læringsmålene. Dette fag havde tilmed kun kørt et enkelt år før jeg kom til, så der var ingen lære bøger eller måder 'man normalt underviser i dette fag'. Så hvad skulle jeg gøre?

Min umiddelbare løsning blev: At gøre som 'jeg plejede'. Jeg havde tidligere arbejdet med både mundtlig og skriftlig faglig formidling, så jeg kunne da skrive en forelæsning sammen. Men jeg havde også fungeret som projekt- og mødeleder, og derigennem faciliteret samarbejdsprocesser. Så uden at skænke det en tanke, at jeg var på vej med at indføre en form for partnerskabs-model, gik jeg i gang med det, som jeg nu kan se, var et 'passende valg' i netop dette kursus: Fra dag ét gjorde jeg klar for de studerende, at vi sammen skulle undersøge diverse cases og jeg meget gerne ville høre deres mening om tingene og at jeg naturligvis forventede at

de bidrog fagligt, fulgte med i medier, gik til konferencer sideløbende og brugte deres fritid se at dygtiggøre dem inden for området.

Velkommen til kurset Klimatilpasning og Planlægning
I kurset skal vi arbejde med at forstå processerne bag klimatilpasningen i Danmark:
- Hvad er grunden til at der er så stor fokus på klimatilpasning i disse år?
- Hvilke problemer løser projekterne?
- Hvem styrer projekterne?
- Og hvilke rammer og forpligtigelser har kommunerne for at arbejde med klimatilpasning?
For at få svar på disse spørgsmål kigger vi nærmere på de enkelte projekter - og på hvordan en kommune "fungerer".
I kurset vil du komme til at møde en masse mennesker, der arbejder med klimatilpasning, du vil skulle læse en del tekst - deriblandt skimme en masse kommunale planer - og du vil skulle være aktiv i diskussioner og fremlæggelser.
Det forventes derfor, at du forbereder dig til hver gang - samt er aktiv i timerne.
Til gengæld har du muligheden for nogle spændende timer og at blive klædt endnu bedre på til et af de masse spændende jobs med at gøre Danmarks byer og landskab grønnere og mere robuste overfor klimaforandringer.

Figur 4.1: Min præsentation af kurset i blok 1, 2016, opslået på Absalon.

Engelsk titel	
Climate Change Adaption and Planning	
Kursusinformation	
Sprog	Dansk
Point	7,5 ECTS
Niveau	Professionsbachelor
Varighed	1 blok
Placering	Blok 1
Skemagrube	C
Kursuskapacitet	Ingen begrænsninger
Efter- og videreuddannelse	
Studienævn	Professionsbachelorstudienævn SCIENCE
Udbydende institut	
<ul style="list-style-type: none"> • Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning 	
Kursusansvarlig	
<ul style="list-style-type: none"> • Lulu Charlotte Harteg Jacobsen (lj@ign.ku.dk) 	
Undervisere	
Lulu Jacobsen	
Gemt den 07-07-2014	
Uddannelse	
Have- og parkingeniør	
Skov- og Landskabsingeniør	

Figur 4.2: Facts om kurset.

Den 'selvstændige' form viste umiddelbart sig at passe fint ind i lige netop dette kursus, som blev det første, jeg fik ansvar for. At jeg således kom helskinnet igennem det første kursus, endog med meget tilfredse studerende, som senere har udtrykt at dette kursus har været med det at give dem drømmejobbet, tror jeg primært kan tilskrives en række omstændigheder, som jeg på daværende tidspunkt ikke var så bevidst om:

- Holdet er et lille hold med ca. 10 studerende hvert år.
- De studerende har selv valgt kurset og derfor er mange på forhånd motiverede.
- Kurset er tilrettelagt som et overbygningsfag på Have- og parkingeniørlinjen på deres 4. og sidste år.

Jeg oplevede altså primært at have med erhvervs-parate studerende at gøre, som var modne nok til at tage et ansvar og kunne reflektere over hvilke kompetencer, der var vigtige for dem for at være godt rustet til fremtidige jobs.

Udfordringer i undervisningen

Jeg havde som ny underviser naturligvis udfordringer i form af at prioritere indhold, mængde og i forhold til at forstå hvorfor min undervisning 'virkede' – eller 'ikke virkede'. Jeg havde fx en fornemmelse af at mine forelæsninger måtte være temmelig kedelige, selvom ingen sagde det til mig. Jeg kunne jo se at de studerende så trætte ud efter en hel formiddags forelæsninger.

En ting, der også bekymrede mig var, at der et par enkelte på hvert hold, som jeg ikke 'kunne nå': De stille og introverte studerende, som jeg havde svært ved at få til at deltage i dialoger og (brilliære) fremlæggelser, hvor var de henne? Dem kunne jeg slet ikke fornemme, om var med.

Set i bakspejlet har min største udfordring været, at min undervisning og tilgang har været ubevidst og uden egentlig samlet retning. Jeg har således ikke haft redskaber til at arbejde med alignment i kurset – sammenhæng mellem ILOs og TLA, så aktiviteter er blevet meget tilfældige. Jeg har fx både forventet at de studerende har læst meget store mængder litteratur, som ikke blev brugt aktivt i kurset - og samtidig ubevidst forventet deep learning.

Min manglende kendskab læringsmetoder og didaktik har også betydet, at jeg har haft svært ved at forklare de studerende hvad præmisserne for undervisningen var, hvilket er væsentligt for at få sat rammerne. Indimellem er jeg sandsynligvis også selv hoppet over i en anden rolle end partnerskabsrollen, da jeg 'jo var læreren', der skal sikre at man har læst sine lektier el. lign., hvilket kan have skabt en form for dobbelt kommunikation og dermed forvirring.

Af disse grunde har jeg i dette projekt valgt at arbejde med en mere gennemgribende tilpasning af kurset til partnerskabsmodellen.

Formål

Formålet er at undersøge hvordan kurset Klimatilpasning og Planlægning kan tilpasses partnerskabsmodellen. Hvilke fordele og faldgruber er der?

Min forventning er, at kurset bliver mere helstøbt ved at have en alignment, hvor de enkelte aktiviteter er udvalgt mere bevidst i forhold til at styrke den indbyrdes partnerskabsrelation mellem underviser og studerende.

Dette gøres ud fra en forventning om at partnerskabsmodellen vil understøtte studenter-aktiviteter, som i højere grad end passiv lytning, er med til at øge indlæringen. Udgangspunktet er at det at arbejde bevidst med relationen til den studerende og understøtte større ansvar for egen læring giver mere motivation og i sidste ende mulighed for dybere læring og bedre kompetencer i forhold til læringsmålene.

Da jeg i kraft af min erhvervsmæssige baggrund allerede benytter en del af metoderne, vil et af delmålene være at sætte ord på noget, som jeg gør i forvejen.

Jeg ønsker således bl.a. at undersøge om partnerskab-modellen kan bidrage til:

- At de studerende i højere grad oplever at tilegne sig relevant viden og kompetencer
- At de studerende føler et ansvar for egen læring
- At de studerende undervejs i kurset føler sig motiverede
- At jeg opnår større bevidsthed om metoder, der understøtter den procesorienterede tilgang
- At jeg opnår en bedre føling med om alle studerende er med
- At kurset får en logisk sammenhæng i forhold til sammenhæng mellem ILOs og TLAs

Herudover forventer jeg, at det at arbejde mere didaktisk med kursusindhold i sig selv vil være med til at højne kvaliteten af undervisningen på kurset.

Metode

Jeg har i denne opgave valgt at fokusere på afprøvning af en undervisningsmodel, som jeg har tiltro til vil kunne forbedre min undervisning i kurset Klimatilpasning og Planlægning, hvilket jeg vil argumentere for ud fra eksisterende litteratur og teori. Undervisningsmodellen er dog ikke helt 'ny' for mig, men jeg har forsøgt at gøre den mere gennemgribende i kurset end tidligere og arbejde mere bevidst med metoderne.

Re-design, metoder og fokus

Som en del af projektet har jeg re-designet, udført og evalueret et kursusforløb. Dette har jeg bl.a. gjort ved at sammenligne læringsmål for kurset

med de indlagte aktiviteter. Med udgangspunkt i læringsteorier og aktivitetsbeskrivelser har jeg således både afprøvet nye undervisningsmetoder og undervejs haft stort fokus på min relation til- og kommunikation med de studerende.

Feed back og evaluering

Evalueringen og mine registreringer undervejs forventes at give svar på om forbedringerne er lykkedes, samt om implementeringen har særlige fordele og ulemper i netop dette kursus. Som opsamling vil jeg gennemgå svarene fra et spørgeskema, som jeg har udarbejdet til de studerende på holdet, som specifikt tager udgangspunkt i spørgsmål vedr. tiltag, som underbygger partnerskabs-modellen. Den summative feed back vil jeg således bruge formativt gennem fremtidig undervisningsplanlægning og -udførelse.

Vurdering af output

Selvom jeg i dette projekt ser på et specifikt kursus, vil jeg gøre mig overvejelser om, hvilke parametre, der vil kunne bruges i andre kurser og i hvor høj grad nytænkning af undervisningsmodeller, der arbejder med studenterprofiler skabelse af særlige læringsmiljøer og i hvor høj grad det fordrer samarbejde med kollegaer. Igennem udarbejdelse af dette eksamensprojekt forventer jeg endvidere en større forståelse for sammenhænge i didaktik og undervisning og dermed at styrke mine egne undervisningskompetencer.

Kollegial sparing

Jeg har undervejs haft dialog med min kollega Kirsten Carlsen om indholdet i dette afsluttende projekt og vi har især udvekslet erfaringer med konkrete tiltag. Ligeledes har vi det sidste års tid haft et par ”pædagogiske dage” på Skovskolen, hvor vi i underviserteamet bl.a. har diskuteret muligheder for at indføre partnerskabs- og kollegamodel i undervisningen, især for de ældre årgange på studierne.

Partnerskabsmodel – hvorfor?

I litteraturen peger flere på at universiteterne i disse år er ved at omdefinere deres rolle som ’læringsmiljøer’ i modsætning til tidligere tiders fokus på ’overførelse af viden’. I undervisningen ses at universiteterne går fra at være disciplin-orienterede til at være mere emne-orienterede, hvilket netop har til

formål at forberede de studerende til arbejdsmarkedet (Løfvall og Nygaard, 2013).

Udfordringen for universiteterne, der i fremtiden i højere grad forventes at 'levere et produkt' vil ifølge Löfwall og Nygaard være at få forventningerne fra studerende, undervisere og aftagere til at gå op. De peger på at udvikling af partnerskabsmodellen på uddannelsesstederne og en gradvis ændring af læringskultur kan danne basis for design af en helt 'ny universitetsmodel'.

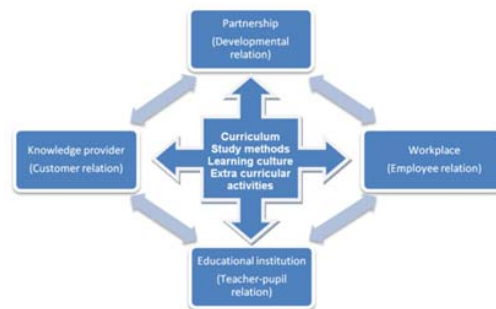
Christiansen, F. et al skriver ligeledes i Universitetspædagogikum s. 24 at [... universiteterne... i højere og højere grad er blevet koblet til den samfundspolitiske diskussion om, hvad Danmark skal leve af i fremtiden. (De)... skal levere den bedst mulige arbejdsstyrke med højtuddannede, innovative og kompetente medarbejdere.]

At anskue universitet som 'producent' for erhvervslivet har også en slagside, da universitetets historiske identitet som videns-institution, uafhængig af politiske strømme kan være i fare (jf. Rienecker, Jørgensen, Dolin og Ingerslev, 2015, s. 18). Den markedstænkning, der følger med, kan desuden med rette diskuteres. Det kan dog anføres, at idéen om at 'udvikle viden sammen' i virkeligheden går tilbage til den Humbolske tradition og det, som det danske uddannelsessystem egentlig hviler på. Denne diskussion ligger dog uden for denne opgaves rammer og jeg vil holde mig til at antage, at der i partnerskabstanken ligger nogle muligheder for at selvstændiggøre den studerende og i sidste ende opnå en mere dybdegående læring end i den traditionelle elev-lære-rolle, hvor 'eleven' i højere grad blot forsøger at aflæse og imødekomme det 'læreren' efterspørger og som hun tror at hun bliver målt på.

At arbejde med at tilrettelægge undervisningen mere bevidst efter partnerskabsmodellen og skabe overensstemmelse mellem læringsmål og metoder giver god mening i dette valgfag, Klimatilpasning og Planlægning – som er et fag, som hovedparten af de studerende har deres 4. og sidste år lige inden de skal ud i arbejdslivet. Det er et fag, der omhandler en aktuel problemstilling, og hvor det samfundsmæssige og erhvervets arbejde er en stor del af forståelsesrammen. De studerende, som kan vælge Klimatilpasning og Planlægning er Have- og parkingeniørstuderende på 4. år, skov- og landskabsingeniørstuderende på 3. år, andre studerende på Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning samt færdiguddannede planlæggere, som fx arkitekter.

Skovskolens professions-bachelorer har som en del af den fire-årige uddannelse et praktikforløb i fx en kommunal forvaltning eller en virksomhed.

Skovskolen har en målsætning om at være praksisorienterede og da kun ganske få af de studerende fortsætter med at tage en kandidat og Ph.D-grad er forskningsmæssig tilgang ikke vægtet så højt. Også af denne grund, mener jeg at det giver god mening at arbejde med partnerskabsmodellen som forberedelse til livet udenfor universitetet.

Figur 4.3: Students' perception of universities. Source: Løfwall og Nygaard, 2013.

Studenterprofiler

Partnerskabsmodellen kan forklares ud fra idéen om at inddele studerende i forskellige 'profiler', hvor man ser på hvordan de opfatter deres uddannelsessted. Dette er blevet gjort op gennem tiderne i mange forskellige modeller, men fælles for dem er at de er blevet til gennem interviews med studerende, hvor de er blevet bedt om at beskrive deres forhold til uddannelsesstedet. En af de 'mere nutidige' er Steffen Løfwall fra CBS, som vi har haft fornøjelsen af at have haft med i vores fælles pædagogiske arbejde på Skovskolen.

Steffen Løfwall beskriver fire studenter-profiler, som kunne være studerende på Skovskolen, KU (Løfwall, 2015):

Type 1 Elever

- "Underviserne har styr på teorier, metoder og eksamenskrav så undervisningen og læringen bør styres af underviserne"
- Skovskolen/KU er et uddannelsessted - en skole

- Lærere har ansvaret for at planlægge curriculum og undervise i relevante faglige temaer
- Elever forventes at blive guidede og styret af lærere, der ved hvad der er rigtigt og forkert

Type 2 Kunder

- ”Vi har købt et ”produkt” – og derfor kan toptunet vidensleverance fra undervisernes side”
- Skovskolen/KU er en vidensleverandør, der forbedre den aktive studerendes (kundes) fremtidige jobmuligheder
- Undervisere er eksperter inden for deres fagfelt
- Studerende kan forvente at få ”value for money” – forstået som indbyggende undervisningsmaterialer, motiverede undervisere, gode fysiske og tekniske faciliteter og administrativ support

Type 3 Partnere

- Undervisning er et fælles anliggende – og derfor vi bør vi opbygge et læringsfællesskab
- Skovskolen/KU er center for skabelse af læringsrelationer mellem praktikere, medstuderende,
- undervisere og forskere
- Undervisere faciliterer læringsprocesser
- Studerende må afsætte tid til sine læreprocesser og bidrage til et konstruktivt studiemiljø ved at interessere sig for fagene og ekstra curriculum aktiviteter (fx litteratur udover pensum og faglige foredrag)

Type 4 Kolleger

- ”Undervisere og studerende har hver sine styrker - vi er ligeværdige og vores relation bør være
- kollegial”
- Skovskolen/KU er en arbejdsplads og et vigtigt sted for at udvikle studerendes professionelle og personlige identitet
- Undervisere faciliterer professionel identitetsskabelse
- Studerende skal opfatte studiet som et fuldtidsarbejde og bør bidrage til et konstruktivt studiemiljø ved at engagere sig aktivt i mere organisatoriske aktiviteter (fx studenterpolitik, forskningsprojekter og tutoring)

Der er flere ligheder mellem de enkelte ’modeller’. Især de to sidste tilgange kan have mange lighedspunkter og i mange tilfælde giver det god mening ikke at se så stramt på opdelingen, men mere være bevidst om,

hvornår man understøtter de enkelte tilgange. I mit kursus mener jeg at især nr. 3 og 4 – partnerskabet og kollega-relationen – er relevante for at opnå mit mål om større fokus på dybdelæring frem for overfladisk kendskab til pensum.

Det er vigtigt at have i mente, at man som enkeltunderviser har svært ved at gennemføre en kultur-ændring alene, men at dette helst skal ske i samarbejde med undervisergruppen.

Partnerskabsmodel – hvordan?

Nygaard og Bramming peger på at at fokus på læring frem for pensum er vigtigt, at de studerende skal være aktive, også i en vis grad i planlægningen, det er vigtigt at den viden, den studerende tilegner sig sættes ind i en sammenhæng (contextual).

Endvidere er underviserens fokus på læring fremfor pensum-gennemgang essentiel, ligesom procesfacilitering og supervision understøtter den partnerskabslignende relation mellem underviser og studerende. I undervisningen er det også vigtigt, at man som underviser lægger op til at de studerende bruger hinanden og får dem til at reflektere over egen læring.

Derudover er løbende feed back i form af formative fremfor summativ feed back vigtig (jf. nedenstående skema).

	Content stream	Process stream
Curriculum	Syllabus / guide for teaching	Learning-centred action plan
Agency	Teacher driven activities	Student driven activities
Learning	De-contextual learning	Contextual learning
Orientation	Input orientation	Output orientation
Evaluation method	Summative	Formative / developmental
Main focus points	Curriculum design, syllabus planning, teaching, exams and evaluation	Learning design, process facilitation, supervision and self-/peer assessment

Figure 2: Two broad streams within the curriculum theories. (Elaboration on Nygaard & Bramming, 2008).

Tilpasning af kursusindhold til partnerskabs-model

Jeg har tilpasset kurset Klimatilpasning og Planlægning ud fra ovenstående principper samt aktiviteter, der understøtter den procesorienterede tilgang og ligeværdige relation mellem underviser og studerende.

1. Progression i ILO (Intended Learning Output)

For at få et logisk forløb i kursets udvikling har jeg taget udgangspunkt i Biggs SOLO-taksonomi (Biggs, 2003) (jf. Rienecker m.fl., 2015, s. 101). Som det ses ud fra Bilag A har jeg tilrettelagt kurset, således at den faktuelle viden, som fordrer 'kendskab til' ligger tidligt i kurset. De mere komplekse problemstillinger, hvor den studerende skal bruge sin tilegnede viden til at 'Kunne reflektere over løsningsmodeller for planlægningen af klimatilpasning i de grønne områder' ligger sidst i kurset. Det er især i den sidste del af kurset, at partnerskabs-modellen især kan ses i undervisningen. Her skal de studerende for alvor bliver bragt i situationer, hvor de skal kunne reflektere, argumentere og spille rollespil. Men alt dette 'bygges op undervejs' bl.a. ved at italesætte undervisningen og gøre opmærksom på deres læringsmål (se Bilag A).

2. Sammenhæng mellem ILOs og TLAs (Intended Learning Output og Teaching Learning Activities)

Biggs constructive alignment-model (Rienecker m.fl., 2015, s. 100) er 'trekanten', der beskriver forholdet mellem læring, mål og eksamen. Selve eksamensformen har jeg også arbejdet med konkret i kurset og har lavet nogle tilrettelser, så formen på eksamen i højere grad afspejler fagets indhold og form, men dette vil jeg dog ikke komme videre ind på her, blot nævne at jeg i høj grad har arbejdet med at flytte fokus væk fra eksamen, bl.a. ved at påpege at alt hvad de hører og ser i lektionerne i princippet er pensum samt ved at give dem eksamens-opgaven relativt sent i forløbet. Dette kan jeg mærke har skærpet fokus på processen og tilstedeværelsen i lektionerne (Se Bilag A).

Jeg har valgt at lægge vægt på aktiviteter, der understøtter læringsmålene i de enkelte lektioner. For hver lektion har jeg taget udgangspunkt i læringsmålene og derefter sammensat et aktivitetsprogram, der understøtter disse. Jeg har vægtet at formen afspejlede indholdet (implicit læring), således, at når vi snakkede om borgerinddragelses-processer, har der været lagt et rollespil ind, så de studerende kunne erfare processen selv. For at få den formative feed back med undervejs, har jeg lagt 'spil' ind, der samler op på det, som de har skulle kunne indtil da.

Ser er et eksempel fra Bilag A på sammenhængen mellem ILO og TLA i en af lektionerne:

ILO - Intended Learning Output	TLAs - Teaching Learning Activities
Forståelse for de mange aktører, der skal inddrages i planlægningen af klimatilpasningen af de grønne områder, herunder en forståelse for de tilhørende politiske processer	Ekskursion til både kommunale forvaltninger og til problemområder (oversvømmelse). Både oplæg og diskussion med projektledere og selvsyn af områder. Desuden møde med berørt borger, der mistede sit hus og arbejde pga oversvømmelse.

Tabel 4.1

Afprøvning af aktiviteter som underbygger partnerskabsmodellen

Udover at arbejde på at skabe sammenhæng mellem læringsmål og aktiviteter, har jeg arbejdet med at varierende min undervisning med en række aktiviteter, der i henhold til litteraturen og egne erfaringer, understøtter partnerskabsmodellen. Disse aktiviteter er listet op i Bilag B (1. skema)

Jeg har desuden gerne ville arbejde mere bevidst med min egen rolle som underviser i forhold til partnerskabsmodellen. Det gælder således relationen til de studerende, min måde at kommunikere på og hvordan jeg italesætter læringsmål og gensidige forventninger. Derfor har jeg op-listet nogle af de praksiskonsekvenser, som jeg har udviklet med tanken om partnerskabs-modellen i baghovedet (Se Bilag B, 2. skema).

Som nærmere uddybning af aktiviteter henvises til Bilag C.

Evaluering af kurset i forhold til partnerskabsmodellen

Skriftlig evaluering – summativ evaluering

For at vurdere om jeg med min 'tilgang' og mine 'konkrete aktiviteter' har øget den studerendes oplevelse af at have været en del af et 'partnerskab', udformede jeg et særligt skema som supplement til den skriftlige standard-evalueringen på KU. De studerende fik spørgsmål, som var formet med udgangspunkt i aktiviteter, der understøtter partnerskabsmodellen ifølge Rie-necker m.fl., 2015, s. 337 (Se Bilag C).

I indledningen til evalueringen skriver jeg bl.a. at ”det er vigtigt, at du giver en feed back her på om jeg har opnået noget af det, som jeg ville med kurset. Jeg har arbejdet efter ’Partnerskabsmodellen’, hvor hensigten kort fortalt er, at fremme dit aktive bidrag i undervisningen igennem en ligeværdig relation, hvor du, som studerende og jeg, som underviser, i fællesskab ’undersøger og diskuterer’ emnerne, vi arbejder med. Formålet er større aktivitet, motivation, ansvar for egen læring og i sidste ende forhåbentlig en bedre læring”.

Ud af skemaet ses, at de studerende især vurderer kurset i stand til at understøtte ’At blive betragtet som en partner’, ’Selvstændighed’ ’Kritisk tænkning’ samt ’Ansvar for egen læring’ (spg. 2, 3, og 7). På disse parametre svarer omkring 3/4 af de studerende ’i høj grad’ eller ’i nogen grad’.

Halvdelen af de studerende synes, at de ’i høj grad’ er blevet bevidste om deres egen læring ved at blive opfordret til selvrefleksion (spg 6). Til gengæld er der et par stykker der er meget i tvivl om, om hvorvidt de har opnået dette: Dette tror jeg man skal se i relation til at dette er et 9 ugers kursus og at det er en kompetence, som man nok skal arbejde på at underbygge et længere forhold, evt. under hele studiet.

Selv om det stadig er langt over flertallet, der mener, at de har været motiverede og aktive i timerne, scorer disse parametre lidt lavere end førnævnte (spg. 1 og 4). Mht til manglende motivation kan dette skyldes at en del ikke helt har haft de rette forudsætninger eller har valgt faget for at blive fri for de andre valgfag, som én nævnte i starten. Jeg undrer mig dog lidt over at 25 % svarer ’både og’ til spørgsmålet om de synes at de aktive i timerne, da jeg netop har gjort meget for dette. Men omvendt har der også været lagt en del forelæsninger ind, hvilket også har sin berettigelse.

Samlet set mener de studerende at undervisningsformen har understøttet deres læring (spg. 8). Dette kan kun tages som et fingerpeg, da undersøgelser viser, at det at sætte særligt fokus på en undervisningssituation i sig selv kan virke opmuntrende og motiverende på de studerende. Dog mener jeg at kunne konkludere, at det ville kunne ses i evalueringen hvis kurset helt havde fejlet.

Generelt scorer kurset højt i de studerendes vurdering – også i den generelle del af evalueringen, som er udeladt her af pladsmæssige grunde. Et enkelt skema (vurderingen af mig som underviser) er dog medtaget fra standard-evalueringen. Her skriver en studerende en sætning, som glædeligt nok er kendetegnet for mange af udtalelserne: ’Virkelig godt kursus! Højaktuel, veltilrettelagt, inddragende og motiverende undervisning. TAK!’

Mundtlig evaluering - summativ

Udover den skriftlige evaluering, har jeg gennemført en opsamlende mundtlig evaluering på den sidste kursusdag.

Her bad jeg de studerende uddybe nogle af svarede i den skriftlige evaluering. Derudover præsenterede jeg dem for deres egne forventninger til kurset, som vi havde lavet som 'post-it planche' den første kursusdag og bad dem vurdere om de havde fået indfriet deres forventninger.

De studerende syntes selv, at de havde fået indfriet deres forventninger i forhold til læringsmålene og deres personlige forventninger. Dette bl.a. fordi jeg til at starte med havde understreget, at vi ikke kom til at arbejde med dimensionering og at udforme et projekt selv, hvad nogle af dem havde troet, hvilket understreger vigtigheden af at lave en forventningsafstemning i starten.

Generelt var der rigtig meget positiv tilbagemelding og flere gav udtryk for at det havde været et særdeles godt kursus. Blandt kommentarerne var:

- 'Det var godt at have en 'brush up' hver dag og at man kunne forberede sig. Også det at skulle være særlig observatør en hel dag og tage notater var godt.'
- 'Det var godt, at vi var et lille hold og der var plads til diskussioner ind imellem.'
- 'Tavleundervisningen er god, jeg forstår det bedre når jeg ser en figur eller tegning'
- 'Rollespil var svært, men sjovt og viste hvordan folk argumenterer'
- 'Jeg er ked af at jeg ikke nåede at evaluere kurset, men du må ikke være i tvivl om at jeg synes, at det var et rigtig godt kursus'

Mundtlig evaluering - formativ

For at kunne tilrette kurset undervejs, har jeg været særlig opmærksom på at få formativ feed back i form af samtaler med de studerende og ved at starte hver lektion med en 'brush up'-øvelse (Denne øvelse er også beskrevet i Bilag C).

Jeg stillede følgende spørgsmål:

- 1) Hvad var de tre vigtigste punkter fra sidste lektion?
- 2) Hvad overraskede dig mest?
- 3) Hvad tror du, at du vil kunne bruge i dit fremtidige job?

I forhold til de studerendes selv-reflektion var spørgsmål 2 og 3 vigtigst og oftest de svar, som jeg skulle trække lidt ud af dem, mens de kunne

bruge meget lang tid på at svare på det første, som i virkeligheden var ren repetition fra forrige lektion.

På spg 2 og 3, fik jeg bl.a. følgende svar:

- 'Jeg har fundet ud af at det er vigtigt at samarbejde over kommunegrænser'
- 'Det er vigtigt, hvis man samarbejder med en kunstner at kunne tale hans sprog, det må godt være noget vildt med bæverdæmninger og sådan noget.'
- 'Da vi selv skulle lave spil, fandt jeg ud af at hvor svært det er at stille gode spørgsmål, som kan besvares'
- 'På ekskursionen var programmet for presset, gerne mere tid hvert sted, hellere få steder og god tid end mange steder'
- 'Jeg kunne godt tænke mig at vi tog på en ekskursion mere' (dette gjorde vi så)
- 'Det overrasker mig, at kommunerne gør det så besværligt for borgere at ansøge om afkobling af regnvand til kloakken. Hvis jeg selv skal arbejde i en kommune, vil jeg tænke på at gøre procedurerne lettere for borgerne.'

Overstående udsagn viser, at de studerende har været i stand til at reflektere over deres egen læring. Selve processen med at skulle forholde sig til læringsmålene for hver lektion ligger i tråd med tanken om partnerskabsmodellen. En vurdering af de aktiviteter, der udspringer af partnerskabsmodellen, kan desuden ses i udtalelse fra pædagogisk vejleder, som deltog en dag i kurset (Bilag D).

Eksamen

Til den mundtlige eksamen (tirsdag d. 8.nov 16) skulle de studerende præsentere et power point oplæg ud fra en afleveret skriftlig opgave. Herudover skulle de besvare et vilkårligt spørgsmål, som kunne være alt inden for pensum. Her opnåede fire ud af de ni, der var til eksamen, karaktéren 12. Mindste karaktér ved eksamen var 7 og én enkelt deltog ikke pgra sygdom. Samlet set var det et pænt snit på knap 10.

De studerende, som havde haft faget 'Klimatilpasning og byens vand' klarede sig - ikke overraskende - bedre end de, der ikke havde haft det (tre studerende opnåede 12 og en fik 10). Det, at de havde en viden at bygge ovenpå, kunne også mærkes på deres motivation.

Det var desuden mærkbart om de studerende læste på 3. eller 4. og sidste studieår eller var helt færdige med studiet, idet de studerende, som næsten var færdige eller i arbejde, var meget mere optaget af at skulle ud og arbejde (gerne med klimatilpasning) og fik højere karakterer end de øvrige.

Eksamen er en svær størrelse og jeg mener, det er et postulat, hvis man tror, at det er en reel måling af den viden og de kompetencer, som den studerende har tilegnet sig. Denne diskussion vil jeg dog ikke komme nærmere ind på her, blot konstatere at det var både min egen og censors oplevelse, at de studerende både var godt hjemme i stoffet og var i stand til at sætte deres viden i relation til aktuelle problemstillinger og egen faglighed.

Uden at konkludere at andre undervisningsmodeller er uegnede, viser dette, at brug af partnerskabsmodellen i dette kursus har været godt for de studerendes læring.

Konklusion

Formålet med dette projekt har været at undersøge hvordan kurset Klimatilpasning og Planlægning kan tilpasses partnerskabsmodellen med det underlæggende mål at øge læringen hos den studerende. Herunder har jeg set på fordele og faldgrupper ved partnerskabsmodellen.

Partnerskabsmodellen - en god ramme for kurset

Udfra egne observationer og ovenstående evalueringer, kan jeg konkludere, at partnerskabsmodellen har fungeret særdeles godt i kurset Klimatilpasning og Planlægning.

Denne afprøvning viser, at skabe en atmosfære, der underbygger de studerendes opleve relationen til universitetet og underviseren som et 'partnerskab'. Jeg har i denne proces oplevet, hvordan man ved at arbejde bevidst med relationen til den studerende og med udvalgte aktiviteter, kan understøtte større ansvar for egen læring og øge motivationen. Størstedelen af de studerende opnåede en dyb form for læring og særdeles gode kompetencer i forhold til læringsmålene. Jeg oplevede samtidig at det store fokus, der ligger på dialog i partnerskabsmodellen, var et godt redskab til at få alle på holdet med.

Måden at opnå dette på, er at arbejde målrettet med at 'aligne' kurset i forhold til partnerskabsmodellen ved at inkludere aktiviteter, der understøtter både læringsmålene samt de studerendes selvstændighed og selvre-

flektion. Dertil er ligeværdig kommunikation og en værdsættende relation mellem underviser og studerende også afgørende.

Faldgrupper

Det er dog vigtig, at være opmærksom på de studerendes forudsætninger, både faglige, men også på identitetsmarkører som baggrund og interesser, for at kunne tilpasse undervisningen efter dette. Nogle studerende vil have svært ved at udføre meget selvstændige opgaver, ligesom visse aktiviteter kan være 'grænseoverskridende' som interview og rollespil. Der er det vigtig at arbejde på at etablere en tillidsrelation og viden om den enkeltes forudsætninger.

Holdstørrelsen har også en afgørende betydning for om partnerskabsmodellen kan fungere, idet mange af forudsætningerne for at få den mere personlige relation til de studerende umuliggøres på store hold.

Partnerskabsmodellen synes især at fungere godt i dette specifikke kursus og her på Skovskolen, hvor vi i forvejen har stor fokus på det erhvervsrettede. Som tidligere diskuteret er der tendenser, der peger på, at partnerskabsmodellen vinder indpas i universitetsverdenen, men om det alle steder, hvor den vil passe ind, kan denne 'afprøvning' ikke sige noget om. Jeg er dog ikke selv i tvivl om, at jeg som underviser har fundet nogle gode arbejdsmetoder at støtte mig op ad og at jeg fremover kan bruge denne model til at skabe gode rammer om min undervisning.

Perspektivering

Kurset Klimatilpasning og Planlægning har i 2016 været afholdt for sidste gang. I 2017 vil en ny uddannelsesstruktur være delvist indført på Skovskolen og jeg vil i stedet blive ansvarlig for kurset Landskabsarkitektur og Planlægning, som jeg skal i gang med at definere læringsmål for. Jeg forestiller mig, at jeg kan bruge meget af min viden om partnerskabsmodellen – og i øvrigt generel didaktisk erfaring - i udvikling af det nye kursus. Umiddelbart tænker jeg at vil tage det med, som egner sig til sidsteårs-studerende, men må tilpasse en del af det, som forudsætter mindre hold, da dette hold vil være noget større end det forgående.

Mange af mine kollegaer har efterhånden deltaget i pædagogisk efteruddannelse og workshops, og det virker som om at der er en øget bevidsthed om de forskellige underviser-studerer-relationer på Skovskolen. Det er mit

håb, at vi med tiden sammen kan finde en fælles platform for at videreudvikle partnerskabs- og kollegamodellen, især i forhold til de ældre årgange af studerende. Selv vil jeg, efter at have læst, skrevet om og arbejdet med partnerskabsmodellen, meget gerne bidrage til at skabe en større bevidsthed om hvilke læringsmiljøer, vi arbejder i og med, så vi kan skabe de bedste rammer for undervisningen.

Afslutningsvist bør det nævnes, at jeg gennem dette projekt været vidt omkring i den 'didaktiske litteratur', afprøvet aktiviteter og ikke mindst været gennem processen med at sætte ord og begreber på mine handlinger, deriblandt aktiviteter, som jeg arbejdede med i forvejen. Dette arbejde har uundgåeligt givet mig en værdifuld forståelse for min egen rolle som underviser.

Referencer

- Biggs, J. (2003). *Teaching for quality learning at university* (2. udg.). Buckingham: Society for Research into Higher Education og Open University Press.
- Løfvall, S. (2015). Pædagogisk workshop på skovskolen. Powerpoint-oplæg, CBS.
- Løfvall, S. & Nygaard, C. (2013). Interrelationships between student culture, teaching and learning in higher education. I *Learning in higher education*. Libri Publishing.
- Rienecker, L., Jørgensen, P. S., Dolin, J. & Ingerslev, G. H. (Red.). (2015). *University Teaching and Learning* (1. udg.). Samfundslitteratur.

A Skema over kursus-alignment

Klimatilpasning og Planlægning	ILO - Intended Learning Output	TLAs - Teaching Learning Activities
Hele kurset	Formålet med kurset er, at den studerende får en forståelse for, hvilke rammer de grønne arealer og rum planlægges indenfor og hvordan klimatilpasningen påvirker de traditionelle måder at planlægge de grønne områder på	HVER dag starter jeg med en 'brush up', hvor to studerende på skift skulle reflektere over den forgående lektion og egen læring. Igennem kurset bruges en bred vifte af aktiviteter (listet nedenfor:)
Mandag d. 5. sep, kl. 8.30-12.00 Lektion 1 Introduktion til kurset og til begreber	Kendskab til forskellige planlægningsinstrumenter, herunder kommune- og lokalplaner, klimastrategier Kendskab til de overordnede klimaforandringer, der påvirker planlægningen af de grønne områder	Forelæsning om klimatilpasning og planlægning m. summeøvelser, præsentationsrunde, forventningsafstemning med flipover, øvelser
Onsdag d. 7. sep, kl. 8.30-16.30 Lektion 2 Planlægningsinstrumenter	Kendskab til forskellige klimastrategier og øvrige resultater af den seneste planlægningsstrategi for kommunerne Kunne anvende forskellige planlægningsinstrumenter	Forelæsning om plansystemet m. summeøvelser, øvelser, spillede jeopardy for at finde ud af deres viden pt. desuden tilbud om 'ekstra ekskursion' ud over pensum.
Mandag d. 12. sep, kl. 8.30-12.00 Lektion 3 Forberedelse til Roskilde-ekskursion	Kendskab til grønne områder og bydele, hvor klimatilpasning har haft stor betydning på udformningen	Forberedelse til ekskursion, forelæsning om Jyllinge Nordmark, litteraturlæsning og øvelser.
Onsdag d. 14. sep, kl. 8.30-16.30 Lektion 4 Ekskursion til Roskilde og Egedal, Hjælp vandet stiger...	Forståelse for de mange aktører, der skal inddrages i planlægningen af klimatilpasningen af de grønne områder, herunder en forståelse for de tilhørende politiske processer	Ekskursion til både kommunale forvaltninger og til problemområder (oversvømmelse). Både oplæg og diskussion med projektledere og selvsyn af områder. Desuden møde med berørt borger, der mistede sit hus og arbejde pga oversvømmelse.
Mandag d. 19. sep, kl. 8.30-12.00 Lektion 5 Forberedelse til Vidensfestival, Kunst & Klima	Kunne sætte sin "grønne" faglighed i relation til klimatilpasning og planlægning	Forelæsning og film om Lokal Afledning af Regnvand, og om samarbejde med bl.a. kunstnere. Øvelser med kortmateriale. Gæsteforelæser: en færdiguddannet 23 årig Have- og parkingeniør, der sidder med projektansvar for klimatilpasningsprojekter på 130 mil.
Onsdag d. 21. sep, kl. 8.30-16.30 Lektion 6, Vidensfestival, Kunst & Klima	Kunne indgå i faglige teams og formidle faglige budskaber i relation til planlægning og klimatilpasning Kunne håndtere de mange fagligheder/ aktører i projektudviklingen	Samarbejdsproces, forelæsning og workshop med kunstneren Alfio Bonnano om landart- og LAR projekt på Skovskolen. Besigtigelse på stedet, skitsering og idéudvikling.
Mandag d. 26. sep, kl. 8.30-12.00 Lektion 7, Klimalokalplaner	Kunne anvende og understøtte forskellige klimastrategier i sit faglige arbejde	Diskussion og opsamling af samarbejdsprocesser (når ingeniører arbejder sammen med kunstnere) Forelæsning om klima-lokalplaner, øvelser.
Onsdag d. 28. sep, kl. 8.30-16.30 Lektion 8, Aktører i klimatilpasningen	Kunne reflektere over løsningsmodeller for planlægningen af klimatilpasning i de grønne områder	Gæsteforelæser Landskabsarkitekt fra Odense Forsyning, der holdt oplæg + øvelser om projekter i Odense. Spørgsmål og diskussion.

Mandag d. 3. okt, kl. 8.30-12.00 Lektion 9 Trekroner samt Midtvejs-jeopardy	Kunne danne sig overblik over foreløbigt pensum samt over egen opnåede læring	Forelæsning m. øvelser. Udarbejdelse af spørgsmål til Jeopardy – og derefter at spille hinandens spil. (Formativ feed back) Se også udtalelse fra pædagogisk vejleder, Bilag D
Mandag d. 10. okt, kl. 8.30-12.00 Lektion 10 Merværdi i klimatilpasningen, Trekroner, Ekskursion	Kendskab til grønne områder og bydele, hvor klimatilpasning har haft stor betydning på udformningen	Alle: Mundtlige fremlæggelse af opgaver om Trekroner. Samme struktur som den eksamensopgave de skal skrive.
Onsdag d. 12. okt, kl. 8.30-16.30 Lektion 11 Aktører i Klimatilpasningen, Odense & GIS,....	Kunne reflektere over løsningsmodeller for planlægningen af klimatilpasning i de grønne områder	To gæste-undervisere og undertegnede stod for: Øvelser i Jura på tavlen (tegninger og paragraffer). GIS-øvelser på computer
Mandag d. 24. okt, kl. 12.00 – 16.00 Lektion 12 Klimatilpasningsprojekter	Kunne relatere forskellige problemstillinger indenfor klimatilpasning til planlægningen	Ekskursion til Trekroner, Roskilde. Ekstra tur arrangeret på efterspørgsel fra studerende. To projektledere fra kommunen viste rundt og satte problemstillingerne i spil i forhold til den virkelige verden.
Onsdag d. 26. okt, kl. 8.30-16.30 Lektion 13 Klimatilpasning og Jura (studiepraktikanter),	Kunne reflektere over forskellige aktører og interessenters syn på klimatilpasning af grønne områder Kunne indgå i faglige teams og formidle faglige budskaber i relation til planlægning og klimatilpasning	Fælles jura-opgave ved tavlen, hvor forberedelse har været krævet. Jeg havde tegnet by-landskab. Rollespil med definerede roller, som alle skulle spille. Vi havde et 'publikum' i form af 20 studiepraktikanter
Mandag d. 31. okt, kl. 8.30-12.00 Lektion 14 Selvstændigt arbejde	Kunne deltage i udviklingen af en strategi for en overordnet planlægning af de grønne områder	Opgave. Analyse af et udvalgt projekt på egen hånd, hvor der blev lagt op til litteraturstudie, besigtigelse på stedet samt interviews med medarbejdere. Afleveres som eksamensopgave (Kun den mundtlige fremlæggelse af projektet tæller – på lige fod med trukket spørgsmål i øvrigt pensum).
Onsdag d. 2. nov, kl. 8.30-16.30 Lektion 15 Opsamling og evaluering	Kunne danne sig overblik over pensum samt over egen opnåede læring	Formativ feed back, opsamling. Evaluering af deres og mine forventninger.

B Skemaer over TLAs, som understøtter partnerskabsmodellen

Her er nogle af de aktiviteter, som jeg har arbejdet med undervejs i kurset:

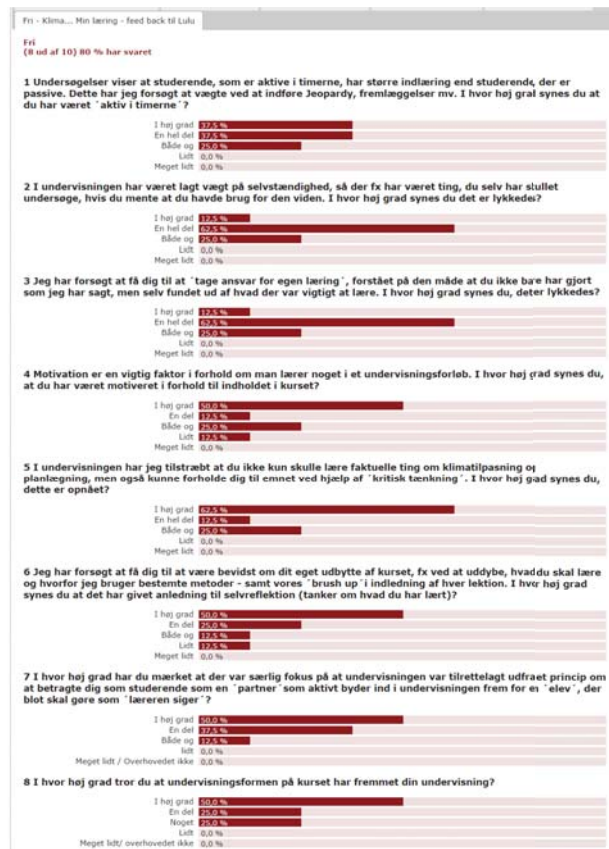
TLA	Resultat	Faldgruppe
Brush up øvelse hver morgen, hvor to studerende ved tavlen skulle reflektere over sidste lektion og deres egen læring	De var meget glade for både at skulle være observatører på skift og fortælle, men også at de lige af hinanden blev mindet om hvad vi lavede sidste gang. Desuden var der mange der i evalueringen sagde, at det havde været en god øvelse i at stille sig op overfor de andre.	De studerende vil gerne fortælle 'objektivt' om at så lærte vi det og dét. Så det er vigtigt hele tiden at holde dem op på at kunne reflektere over deres egen læring og hvad, de kan bruge det til i deres uddannelse/fremtidige job.
Spillede spil , som jeg havde fremstillet (Jeopardy om Klimatilpasning og Planlægning)	Den studerende fandt selv ud af, hvad hun/han vidste om emnet. Jeg fik en fornemmelse for, hvor jeg skulle samle op – og hvor jeg havde mulighed for at 'bygge videre' på eksisterende viden	Der må gerne være en vis grad af konkurrence, dog er det vigtigt at fokus bevares på fagligt indhold fremfor spillets strategi.
De studerende skulle selv fremstille spil – og siden spille dem (Jeopardy om Klimatilpasning og Planlægning)	De studerende talte i lang tid efter om hvor svært det havde været at lave spørgsmål, som kunne forstås – og kunne besvares med, det svar de havde tænkt. God erkendelse for læringsituation.	Det tager meget lang tid for nogle studerende at søge viden og omforme til (relevante) spørgsmål.
Ekskursioner Både til klimatilpasningsprojekter, som er vigtige at se i virkeligheden. Men også til folk, der arbejder med projekterne.	Det er essentielt at se de fysiske projekter for at have en fornemmelse af hvad vi snakker om. Dialogerne med involverede parter, der arbejder med projekterne har de studerende nævnt som relevante og det er tydeligt at de får en helt særligt indblik i hvordan sammenhængen og fx processerne i en kommunal forvaltning er.	Hvis man tager afsted uden at kende stedet eller baggrunden ordentligt kan det være spild af tid. Det er vigtigt at vide hvad, der skal ses og hvorfor. Også at kunne fortælle - eller fx lade de studerende - den relevante historie, om hvad vi ser.
Skåret ned på et meget omfattende litteraturpensum og lade de studerende fordybe sig i enkelte tekster og sørget for at bruge baggrundsmateriale aktivt i timerne	Mindre frustration over stor læsemængde Større tilegnelse af stof	Man skal passe på med ikke at skære alt for meget væk, de studerende skal stadig stilles rimelige krav til at kunne læse længere tekster
Implicit læring - workshop Vi arbejdede sammen med en kunstner m.fl i en workshop på Skovskolen, hvor vi bl.a. måtte give køb på mange af vores egne idéer.	God erkendelse – da vi endelig var kommet gennem forløbet - for samarbejdsprocesser. Større forståelse for kommunikation mellem faggrupper.	Mange studerende fokuserer på målet og ikke processen. Det er vigtigt at kunne forklare hvorfor vi har fokus på selve processen og støtte dem til at se denne som et 'arbejdsredskab'.
Film og andre medier , at udfordre med kreative fremstillingsformer	Jeg bruger ofte videoer i mine kurser og havde planlagt at de studerende også selv skulle lave film med interviews af folk udefra i dette kursus. Men da den sammensætningen på holdet var med stor vægt på lidt yngre og tilbageholdende studerende, skruede jeg ned for de meget kreative forventninger og skar filmproduktions-delen væk	Hvis de studerende føler sig presset ud i noget, de ikke behersker, kan der opstå modvilje. Jeg kunne mærke at det var en stor overskridelse hos mange blot at lave et telefoninterview med en fremmed person. Ved film og andre fremstillingsformer er faren også at det tager alt for lang tid og dermed tager fokus fra indholdet.
Eksterne undervisere	De allerfleste gange en god oplevelse, hvor de studerende får mulighed for at efterprøve deres viden og høre hvordan teori fungerer i praksis.	Det er vigtigt at styre de eksterne, så de fortæller relevante ting i forhold til kurset og at det ikke er for langt.
Gruppearbejde , hvor alle var aktive lyttere/deltagere	Alle var på og aktive i diskussionerne, selvom der i starten var lidt skepsis med	Nogle studerende har svært ved blot at skulle samles rundt om et bord, da det

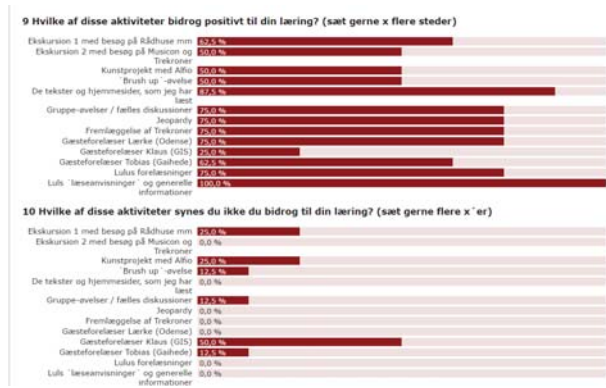
Dette er en liste over nogle af de praksiskonsekvenser, som jeg har indført i kurset for at skærpe min egen rolle i forhold til partnerskabsmodellen:

Aktivitet	Resultat	Faldgruppe
<p>’Finde knager at hænge viden på’ Jeg startede kurset med at høre alle om deres kendskab til emnet, fx om de har været i praktik et sted, hvor man arbejdede med klimatilpasning</p>	<p>De studerende føler sig inddraget og jeg har kunnet bruge denne viden i undervisningen, idet jeg har kunnet referer til steder og projekter, som de studerende havde et forhold til.</p>	<p>Kan være svært ved store hold</p>
<p>Jeg har efterstået en troværdig og venskabelig stemning, som lægger op til at man vil dele sine erfaringer. Dette i selve undervisningen, men også ved fx at holde kaffepauser sammen med de studerende</p>	<p>En meget behagelig tone og stort sammenhold på kurset til trods for at de få studerende kom fra fire forskellige studieretninger/fag og ikke kendte hinanden.</p>	<p>Jeg tænker, at det er vigtigt ikke at blive alt for meget ’venner med de studerende’, men stadig beholde sin professionelle tilgang</p>
<p>Brugt den socialkonstruktive tankegang i at sproget former vores virkelighed. Jeg har været meget bevidst om det sprog, som jeg har brugt. Fx skriver jeg på min introside til kurset samt i mail til dem at ’Jeg glæder mig til at arbejde sammen med dig’.</p>	<p>De studerende betragter mig som faglig partner, de kan komme til. De skriver til mig og kommer med egne eksempler, nyheder, brochurer, som vi evt. diskuterer eller bruger i undervisningen. Mange af mine tidligere studerende har jeg stadig kontakt med.</p>	<p>Det skal naturligvis gøres med måde, da vi er ikke reelle partnere i et fag-fællesskab. Jeg skal fx stadig bedømme dem til eksamen.</p>
<p>Sørg for klar kommunikation under hele kurset, både før, undervejs og efter.</p>	<p>De studerende var forberedt på hvad hovedoverskrifterne var – havde haft mulighed for at teste sig selv inden – samt var forberedt på at der blev stillet krav til deres aktive deltagelse i kurset.</p>	<p>God kommunikation kræver tid. Faren er at bruge alt for meget tid. Men også at ’overlade’ de studerende med for mange irrelevante oplysninger.</p>
<p>Lave klare læseplaner med links og forklaring til alt litteratur, film og opgaver på Absalon. Bla. Angav jeg om tekster skulle skimmes eler læses.</p>	<p>Dette har stort set alle nævnt eksplicit som en stor fordel. Jeg tror at min uddybende kommunikation til dem, har medført at de omvendt også har orienteret mig om deres eventuelle fravær el. lign.</p>	<p>Faren er naturligvis at man ryger over i ’tankpasser’-modellen, hvor den studerende forventer alt ligger klart foran ham/hende.</p>
<p>Give de studerende mulighed for at komme med til ekstra-konferencer og ekskursioner via mit netværk. De får mulighed for selv at få et netværk.</p>	<p>De studerende, der tager imod disse tilbud bliver positivt overraskede over at blive betraget som ’fag’-person når de kommer ud. De oplever også at det er ok at bruge sin fritid på faglige aktiviteter, fordi det gør noget godt for dem.</p>	<p>De studerende kan føle at der er et pres på at skulle deltage i alt det underviseren finder på.</p>
<p>Tilpasse kurset til de studerende på holdet ved at være lydhøre overfor deres forventninger og forslag</p>	<p>Jeg har i høj grad taget hensyn til at dette hold var et hold, der var mere sammensat end de tidligere, bl.a. med flere der ikke havde forudsætningsfag. Dette gjorde fx at jeg (på de studerendes foranledning) lagde en ekstra ekskursion ind.</p>	<p>Ved større hold kan dette være umuligt. Det er vigtigt at holde fast i at der ikke sker alt for store ændringer fra år til år, da ’niveauet’ bør være det samme.</p>
<p>Summeovlser efter hver forelæsning</p>	<p>Etablering af relationer mellem tidligere viden og ny viden, der skal læres</p>	<p>Det skal ikke gøres for en hver pris, men give mening, hvor der er noget at snakke om</p>
<p>Indførsel af mange flere små pauser, bl. Når de studerende sige til</p>	<p>Dette har i høj grad løst min udfordring med de mange (lange forelæsninger).</p>	<p>Det er stadig vigtigt at variere undervisningen, bl.a. med øvelser, tavle-undervisningen mm.</p>
<p>At italesætte min undervisning og hele tiden give de studerende mulighed for meta-refleksion</p>	<p>Giver tryghed for at der er en ’mening med galskaben’, når den studerende bliver udsat for nye anderledes former. Giver mange aha-oplevelser for den studerende, fordi han/hun bliver</p>	<p>Det er vigtigt ikke at blive for ’overpædagogisk’, da det kan virke lidt latterligt.</p>

C Evalueringsskemaer

Dette skema, særligt udarbejdet efter partnerskabsmodellen, blev brugt som en del af evalueringen af kurset:

Jeg har desuden medtaget dette skema fra standard-evalueringen, da det er relevant i forhold til evaluering af min egen rolle og kommunikation i kurset:

D Udtalelse fra pædagogisk vejleder om en kursusdag

Lektion 9, mandag d. 3. okt, kl. 8.30-12.00

Udtalelse fra pædagogisk vejleder lektor emeritus Åse Jespersen, Biologisk Institut, om undervisningen:

"Indholdet af dagens kursusgang: "Trekroner, klimatilpasning og planlægning", var i fuld overensstemmelse med målbeskrivelse og indholdsbeskrivelse for det samlede kursus.

Takket være din omhyggelige forberedelse (udlagt program for dagen samt gruppeopgaver), var de studerende velforberedte og afviklingen af dagens program gik fint. Så vidt jeg kunne skønne, var dine spørgsmål til deres fremlægning en god træning for dem i refleksion over diverse aktørers indsatser og perspektiver, både med hensyn til planlægning og klimatilpasninger.

Din kommunikation med de studerende både under og efter fremlæggelserne var god og stort set var alle aktive og bidrog til diskussionerne.

Ideen med "observatører", der fremførte ros og ris fra forrige kursusgang er rigtig god. Måske kunne du bruge observatørernes indlæg som en decideret evaluering ved at indlægge specifikke spørgsmål. Vi snakkede om det over frokosten, og deres oplevelse af faglig relevans og din evne til at understrege vigtige læringsmål, kunne måske være konstruktiv for dig.

Der var en glad, interesseret og positiv stemning i lokalet, alt fungerede godt, tidsplanen blev overholdt – eneste lillebitte ting jeg kunne foreslå er at du skal tænke på ikke at sænke din stemme for meget indimellem. En bagatel! Ellers synes jeg du er én af de bedste undervisere jeg har hørt på."